

प्रथमः । अथ किं ।

द्वितीयः । तेन हि

नैतच्चित्रं पदयमुदधिष्यामसीमां धरित्री

मेकः कृत्स्नां नगरपरिघप्रांशुवाङ्मुनक्ति ।

आशंसन्ते सुरयुवतयो बद्धवैरा हि दैत्यै

रस्याधिज्ये धनुषि विजयं पौरुहते च वज्रे ॥ ४८ ॥

उभौ । उपगम्य । विजयस्व राजन् ।

राजा । आसनादुत्थाय । अभिवादये भवन्तौ ।

उभौ । स्वस्ति भवते । इति फलान्युपहरतः ।

राजा । सप्रणामं परिगृह्य । आज्ञामिच्छामि ।

उभौ । विदितो भवानाश्रमसदामिहस्थः । तेन भवन्तं प्रार्थयन्ते ।

राजा । किमाज्ञापयन्ति ।

उभौ । तत्रभवतः कण्वस्य महर्षेरसांनिध्याद्भक्षांसि न इष्टिविघ्न
मुत्पादयन्ति । तत्कतिपयरात्रं सारथिद्वितीयेन भवता सनाथोक्रियता
माश्रम इति ।

राजा । अनुगृहीतो ऽस्मि ।

विदूषकः । अपवार्य । एसा दाणिं अनुकला दे अब्भत्थणा ।

राजा । स्मितं कृत्वा । रैवतक । मद्वचनादुच्यतां सारथिः । सवा
णासनं रथमुपस्थापयेति ।

दौवारिकः । जं देवो आणवेदि । इति निष्क्रान्तः ।

उभौ । सहर्षे ।

अनुकारिणि पूर्वेषां युक्तद्वयमिदं त्वयि ।

आपन्नाभयसत्रेषु दीक्षिताः खलु पौरवाः ॥ ४९ ॥